

VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY

Příloha

k usnesení vlády

ze dne 21. prosince 2011 č. 955

Stanovisko

vlády k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších zákonů (sněmovní tisk č. 543)

Vláda na jednání své schůze dne 21. prosince 2011 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších zákonů (sněmovní tisk č. 543), a vyslovila s předloženým návrhem zákona **nesouhlas**, a to zejména z dále uvedených důvodů.

1. Vláda v obecné rovině souhlasí s cílem, který je předloženým návrhem zákona sledován, tj. se snahou zefektivnit uplatňování regresních nároků vůči konkrétním úředním osobám, které svým rozhodováním nebo nesprávným úředním postupem způsobily škodu. Z toho důvodu je v rámci plnění úkolů, které vyplývají ze Strategie vlády v boji proti korupci na období let 2011 a 2012, připravován vládní návrh zákona, který má za cíl řešit v zásadě stejnou problematiku, jíž se věnuje také předložený návrh zákona. Přípravovaný vládní návrh zákona, který je v současné době projednáván v připomínkovém řízení, by se však této problematice měl věnovat komplexněji, a to mimo jiné s ohledem na úpravu obsaženou v obecním a krajském zřízení nebo v zákoně o hlavním městě Praze.

2. Některá ustanovení předloženého návrhu zákona jsou podle názoru vlády nevhodně formulována, což by v případě jeho přijetí v předložené podobě mohlo způsobovat aplikační problémy.

3. Mezi problematická ustanovení návrhu patří například výjimka z povinnosti uplatňovat regresní nárok, jejíž uplatnění se váže na „důvody hodné zvláštního zřetele“, s uvedením demonstrativního výčtu případů, kdy by se výjimka měla uplatnit. Obecnost takové úpravy může vést k řadě praktických problémů.

Přitom i případy uvedené v demonstrativním výčtu výjimek považuje vláda za sporné. V uvedeném výčtu je totiž uveden i případ rozdílného výkladu právní otázky, jež byla důvodem pro vyslovení nezákonnosti rozhodnutí nebo nesprávného úředního postupu, nadřízenými orgány nebo soudy, který by však podle názoru vlády měl být spíše (až na zjevné excesy) obecnou překážkou vzniku regresního nároku.

Z návrhu naopak není zřejmé, zda by důvody hodné zvláštního zřetele bylo možno spatřovat i v objektivních důvodech vzniklých na straně státu bez přispění úřední osoby (například průtahy na přetížených úřadech), v osobních poměrech fyzické osoby, s nimiž se v § 18 odst. 5 zákona č. 82/1998 Sb. počítá, ve zřejmé neefektivnosti vynakládání nákladů na vymáhání některých nároků (zejména malých částek) a podobně.

4. Problematickou je podle názoru vlády rovněž navržená formulace přechodného ustanovení, které upravuje případy, kdy již promlčecí lhůta uplynula, a to s ohledem na zásadu zákazu retroaktivity nadbytečně, ale naopak neřeší zásadní otázku, jak by mělo být postupováno v případech, kdy promlčecí lhůta dosud běží. Navíc v přechodném ustanovení nelze odkazovat na § 34 bez vymezení právního předpisu, o který se jedná, neboť toto přechodné ustanovení se nestane součástí novelizovaného zákona.

5. Předložený návrh vykazuje také některé legislativně technické nedostatky, z nichž lze uvést například:

- chybu v nadpisu návrhu zákona, kde je novelizovaný zákon citován za použití slov „ve znění pozdějších zákonů“ namísto slov „ve znění pozdějších předpisů“; přitom uvedený zákon byl v minulosti měněn nejen zákony, ale také nálezem Ústavního soudu, vyhlášeným pod č. 234/2002 Sb.,

- absenci ustanovení upravujícího nabytí účinnosti zákona; přes obecnou úpravu účinnosti v § 3 odst. 3 zákona č. 309/1999 Sb. je s ohledem na požadavek právní jistoty adresátů právních norem zavedenou legislativní zvyklostí upravovat účinnost individuálně v každém návrhu právního předpisu,

- označování článků arabskými čísly namísto římskými, nadbytečný nadpis článku 1, chyby ve výčtu dosavadních novel zákona č. 82/1998 Sb. v úvodní větě článku 1 a podobně.